

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018010156
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018010156.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného J. D. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 4. septembra 2018, sp. zn. 6Ntc/2/2018, v Bratislave na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 17. decembra 2018, rozhodol

rozhodol:

I.) Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 4. septembra 2018, sp. zn. 6Ntc/2/2018, z r u š u j e vo výrokoch o spôsobe výkonu trestu.

II.) Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bude odsúdený vo výkone oboch uložených trestov p o k r a č o v a ť bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 4. septembra 2018, sp. zn. 6Ntc/2/2018, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že výrokom I. rozsudok Krajského súdu Viedeň z 9. augusta 2017, sp. zn. 114 Hv/59/17g, ktorým bol odsúdený J. D. uznaný vinným na skutkovom základe, že vo Viedni a na iných miestach

A. dolu uvedeným osobám za účelom zárobku (§ 70 ods. 1 číslo 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky) vzal cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť,

I. konkrétne vzal

1./ dňa 12. decembra 2016 vo Viedni jeden notebook zn. Lenovo v hodnote 800 €, jeden mobilný telefón zn. Samsung Galaxy v hodnote 155 €, jeden plecniak zn. Tucano v hodnote 54,99 €, ako aj súkromný fotografický výstroj v celkovej hodnote 2.700 € držiteľom dispozičného práva spoločnosti REINER GmbH, a to tak, že sa vylomením okna vlámal do obchodných priestorov spoločnosti,

2./ dňa 9. mája 2017 v obci Bernhardstal

a/ osobe menom N. Y. jeden dámsky bicykel zn. DENOTTI v hodnote 200 €, ako aj módnú bižutériu a strieborné retiazky v celkovej hodnote približne 50 €, a to tak, že vošiel do jej neuzamknutého bytu,

b/ osobe menom A. J. toaletné potreby už nezistiteľnej celkovej hodnoty, a to tak, že sa vlámal do jeho obytného domu tak, že vylomil sklopené okno kúpeľne,

II. dňa 9. mája 2017 v obci Rabensburg vzal osobám menom J. a B. X. jeden pretekársky bicykel, jedny záhradnicke nožnice, jednu rybársku tašku vrátane rybárskeho príslušenstva, ktoré sa v nej nachádzalo, cyklistické okuliare, ako aj jeden pár cyklistických topánok v celkovej hodnote približne 5 000 €,

B. dňa 9. mája 2017 sa v obci Rabensburg pokúsil osobu menom J. X. násilím prinútiť k upusteniu od konania, konkrétne k upusteniu od jeho ďalšieho prenasledovania, a to tak, že ju viackrát odsotil a napokon sa mu podarilo ujsť,

uznal a súčasne odsúdenému J. D. nariadil vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1096 dní. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. krajský súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ďalej len „prvý rakúsky rozsudok“).

Zároveň krajský súd vo výroku II. na podklade toho istého zákonného ustanovenia rozsudok Krajského súdu Eisenstadt z 19. apríla 2011, sp. zn. 11 Hv 29/1b-18a, v spojení s rozhodnutím Najvyššieho krajského súdu Viedeň zo 17. októbra 2017, sp. zn. 20 Bs 278/17d, vo vzťahu k osobe odsúdeného J. D., ktorým bol uznaný za vinného na tom skutkovom základe, že:

Y. U., J. D. a W. D.

dňa 22. marca 2011 na nezistiteľnom mieste činu v rámci rakúskeho spolkového územia blízko diaľnice A4 neznámemu poškodenému vzali cudzie hnutelné veci, konkrétne jeden kompresor zn. MECAFER, jednu motorovú pílu zn. STIHL, jedny záhradnicke nožnice zn. BLACK & DECKER a jednu uhlovú brúsku zn. BOSCH v celkovej hodnote približne 1.000 €, pričom konali s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť a s úmyslom, si opakovaným páchaním krádeží zabezpečiť stály príjem,

uznal a súčasne odsúdenému J. D. nariadil vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. krajský súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ďalej len „druhý rakúsky rozsudok“).

Proti tomuto rozsudku - v rozsahu výroku I. (týkajúceho sa prvého rakúskeho rozsudku) vo výroku o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a v rozsahu výroku II. (týkajúceho sa druhého rakúskeho rozsudku) v celom rozsahu, podal odsúdený D. odvolanie z 19. septembra 2018.

V odvolaní odsúdený uviedol, že správne mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s miernejším stupňom stráženia, nakoľko toho času má už viac ako tretinu uloženého trestu vykonanú. Vo vzťahu k druhému rakúskemu rozsudku namietal, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v roku 2013 vypršal.

K podanému odvolaniu sa prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) nevyjadril.

Dňa 20. novembra 2018 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného J. D. i kompletný spisový materiál. Následne najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je dôvodné.

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že všetky podmienky pre uznanie a následný výkon cudzozemských rozsudkov boli splnené. Krajský súd postupoval správne, keď podľa § 16 ods. 1 písm. k), § 21 ods. 2 písm. g) zákona č. 549/2011 Z. z., § 32 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. a s poukazom na uznesenie najvyššieho súdu z 9. júna 2015, sp. zn. 2 Urto 3/2015 (ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 2/2016), predložil žiadosť Okresného súdu Senica o udelenie súhlasu s trestným stíhaním odsúdeného J. D. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorý skutok mal byť spáchaný 8. mája 2017 (č. l. 106 - 111). Keďže predmetný súhlas bol uznesením Krajského súdu vo Viedni z 26. júna 2018, sp. zn. 114 Hv 59/17g, udelený, zákonná podmienka spočívajúca v prelomení zásady špeciality bola splnená (č. l. 116 - 119, 124 - 130).

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutkov uvedených vo výroku I. napadnutého rozsudku (týkajúceho sa prvého rakúskeho rozsudku), v tomto smere odsúdený D. odvolanie nepodal. Z tohto dôvodu súd len akademicky spresňuje, že jeho konanie popísané pod bodom A. I. 1/ napĺňa znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. (k tomu viď druhú právnu vetu stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu uverejnenú pod R 116/2012), konanie pod bodom A. I. 2/ písm. a) napĺňa znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., resp. v prípade písm. b) podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. (pozn. súdu kvalifikačný znak podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák. je kvôli vyššej trestnej sadzbe v postavení špeciality k základnej skutkovej podstate podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.). V prípade konania popísaného pod bodmi A. II a B. ide správne o jeden skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. (pozn. v tomto smere súd dáva do pozornosti rozsudok najvyššieho súdu zo 16. augusta 2016, sp. zn. 2 Urto 1/2016, v spojení s odôvodnením prvého rakúskeho rozsudku, podľa ktorého odsúdený vošiel do neuzamknutého obytného domu rodiny X.). V tejto súvislosti súd poukazuje na zásadne odlišné znenie skutkovej podstaty trestného činu nátlaku podľa § 105 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (č. l. 5) a prečinu nátlaku podľa § 192 Tr. zák., ktorý vyžaduje, aby poškodený trpel hmotnou núdzou alebo naliehavou nemajetkovou potrebou, alebo tiesňou vyvolanou jeho nepriaznivými osobnými pomermi.

Vo vzťahu k výroku II. (týkajúceho sa druhého rakúskeho rozsudku), kde odsúdený podal odvolanie v celom rozsahu, odvolací súd konštatuje, že tento bol správne právne kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. K výhradám odsúdeného D. najvyšší súd upozorňuje, že mu ako justičnému orgánu vykonávajúceho štátu neprislúcha posudzovať správnosť postupu justičného orgánu štátu pôvodu. Faktom je, že druhým rakúskym rozsudkom bol odsúdený D. uznaný vinným a bol mu uložený trest vo výmere 1 roka; vo vzťahu k takto vynesenému rozsudku neexistujú prekážky, ktoré by mali brániť jeho uznaniu a vykonaniu.

K výrokom o spôsobe výkonu trestu odvolací súd poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013 (ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 122/2014), podľa ktorého „Prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom stráženia však podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedených v § 17 zák. č. 549/2011 Z. z. musí zabezpečiť, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii.“ Keďže súd aktívne nezisťoval podmienky, ktorým je odsúdený D. vystavený v Rakúskej republike (berúc tiež do úvahy jeho vyjadrenie, podľa ktorého sú tieto v Rakúskej republike skutočne priaznivejšie; č. l. 7) a ku dnešnému dňu vykonal viac ako tretinu uložených trestov (viď § 9 ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z.), odvolací súd, v snahe nezhoršiť postavenie odsúdeného D. rozhodol tak, že ho pre výkon oboch trestov zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.